

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 3/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у поступку предлагача АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, у поступку по жалбама предлагача ГГ и ББ изјављеним против решења Вишег суда у Београду Р4 И 4/17 од 11.06.2018. године, у седници одржаној 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ВРАЋАЈУ СЕ списи Р4 И 4/17, Вишем суду у Београду.

Образложење

Врховном касационом суду достављени су списи Вишег суда у Београду Р4 И 4/17 ради одлучивања о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 И 4/17 од 11.06.2018. године.

Након разматрања списка, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени процесни услови за одлучивање о изјављеним жалбама.

Према стању у списима, решењем Вишег суда у Београду Р4 И 4/17 од 11.06.2018. године, усвојени су захтеви предлагача ББ и ГГ и утврђено да је у извршном поступку који се води пред Првим основним судом у Београду у предметима И 427/08, И 1107/11, 3654/08, И 14977/07 и И 10525/11 повређено право подносилаца захтева на суђење у разумном року, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, док су захтеви предлагача ГГ и ББ да се одреди рок у коме ће се окончати поступак у предметима Првог основног суда у Београду одбијени. Истим решењем, одбачени су захтеви предлагача АА и ВВ којим су тражили да се утврди да им је повређено право на суђење у разумном року у предметима Првог основног суда у Београду И 25658/11, И 3654/08, И 427/08, И 14977/07, И 11007/11 и И 10525/11, као и захтев да се одреди рок у коме ће се поступак у наведеним периодима окончати, као недозвољен.

Против наведеног решења, предлагачи ГГ и ББ су изјавили жалбе, и то предлагач ГГ је у жалби, поред осталог, истакла да је првостепени суд пропустио да одлучи о њеном захтеву за утврђење да јој је повређено право на имовину, захтеву за накнаду материјалне штете, као и захтеву за накнаду нематеријалне штете, које је поставила у уставној жалби и прецизирала поднеском од 06.03.2017. године. Предлагач

ББ је у жалби предложио доношење допунског решења досуђењем правичне накнаде за повређено право.

Врховни касациони суд је, решењем Рж г 18/18 од 30.08.2018. године вратио списе Вишем суду у Београду ради оцене испуњености услова за доношење допунске одлуке у односу на оба предлагача. Поступајући по налогу из наведеног решења, Виши суд у Београду је решењем Р4 и 4/17 од 24.05.2019. године, првим ставом изреке, утврдио право предлагача ГГ из ... на накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу од 120.000,00 динара из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у другом ставу изреке, одбио је као неоснован захтев предлагача ГГ за исплату износа преко досуђених 120.000,00 динара до тражених 5.000 евра на име накнаде због повреде права на суђење у разумном року, у трећем ставу изреке, одбио као неоснован захтев предлагача ГГ за исплату накнаде материјалне штете у износима одређеним правноснажним пресудама и решењем о извршењу, тј. главног дуга, припадајуће законске затезне камате и трошкова парничног и извршног поступка, са припадајућом каматом и у четвртом ставу изреке, огласио се ненадлежним за поступање по захтеву предлагача у делу којим је истакла да је повређено право на имовину, право на рад и право на животну егзистенцију, која су зајемчена Уставом РС, па је у том делу, наложио да се по правноснажности решења списи уступе Уставном суду РС. Предлагач ГГ је наведено решење примила дана 08.07.2019. године и на исто није изјавила жалбу.

Имајући у виду да Виши суд у Београду није у потпуности поступио по налогу из решења Врховног касационог суда Рж г 18/18 од 30.08.2018. године, јер није одлучио о предлогу предлагача ББ истакнутом у жалби од 26.07.2018. године за доношење допунског решења у погледу тражене накнаде због повреде права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је решењем Рж г 12/2019 од 05.09.2019. године, поново вратио списе Вишем суду у Београду, који је допунским решењем Р4 и 4/17 од 25.01.2021. године, првим ставом изреке, утврдио право предлагача ББ из ... на накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу од 120.000,00 динара, а другим ставом изреке, одбио као неоснован захтев у делу за исплату износа преко досуђених 120.000,00 динара до тражених 6.500 евра у динарској противвредности по курсу на дан исплате, на име накнаде за повреду права на суђење у разумном року. Предлагач ББ је наведено решење примио дана 08.02.2021. године и на исто, према стању у списима није изјавио жалбу.

Одредбом члана 358. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 18/20) прописано је да ако се првостепена пресуда побија жалбом само због тога што првостепени суд није пресудом одлучио о свим захтевима странака који су предмет парнице, жалба се сматра као предлог странке да се донесе допунска пресуда.

Имајући у виду да је допунским решењем Вишег суда у Београду Р4 и 4/17 од 24.05.2019. године и допунским решењем Р4 и 4/17 од 25.01.2021. године одлучено о предлозима предлагача ГГ и ББ за доношење допунске одлуке истакнутим у жалбама од 10.07.2018. године, односно 26.07.2018. године, а на која решења предлагачи нису изјавили жалбе, то у овом случају није имало места достављању предмета Врховном касационом суду ради одлучивања о жалбама предлагача, јер нема жалбе предлагача у овом поступку о којој би Врховни касациони суд одлучивао.

На основу изнетог, а применом одредба члана 382. и члана 358. ства 3. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**